

1. Ve - se - lé vá - noč - ní ho - dy! Zpí - vej - me
vši - chni ko - le - dy: o tom co se
vsku-tku sta - lo, že se li - dem na - ro - di - lo Dě - tá - tko.

2. On je světa Spasitelem,
Slovo učiněné tělem,
Syn Boží a syn člověka,
na nějž tvorstvo věky čeká, Děťátko.

3. Jehož Maria počala,
v Betlémě ho porodila,
položila do jesliček,
zavinula do pleníček, Děťátko.

4. Vůl a oslík nad ním stáli
a svým dechem zahřívali
chudé lidské nemluvnátko,
slavné Boží pacholátko, Děťátko.

5. Na tvé betlémské jesličky
svítí jen z nebe hvězdičky;
všemu tvorstvu oděv dáváš,
sám jsi nahý a nic nemáš, Děťátko.

6. Andělé i pastuškové
zpívají ti chvály nové:
Vítej nám, nebeský Králi,
tebe jsme si dávno přáli, Děťátko!

1. Ví - ta - ný buď, Je - žíš - ku, v o - ltář - ní svá -